

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLYRÓL

(MAGYARORSZÁGI LATIN VERSEK A XIV. SZÁZADBÓL)

HYMNUS

Üdvözlégy, ó, Istent látó,
királyoknak gyöngye, László,
kinek égben otthona!
Magához kit Isten intett,
védelmezz meg mindig minket
s légy hazánknak bajnoka!

Üdv, magyarok üdvössége,
angyalok közt kinek széke,
égi kegyvel telt edény!
Istenadta közbenjáró,
igazunkért síkraszálló,
nyomatékos és serény!

Örvendezzél, magyar nemzet,
királyodat dicsérd, zengjed;
csendüljön a cimbalom:
Üdvözlégy, ó boldog Várad,
honnan híre szerteárad,
át sok hosszú századon!

Krisztus, a megváltott népek
ajkáról az áldó ének
hozzád száll a föld felett!
Létrát adsz, mely égbe lából,
hitvallókat koronázol:
Dicsőség és tisztelet!

SEQUENTIA

Új éneke keljen ajkunk!
Újjongjunk és magasztaljunk,
dicsőséges, nagy király!

Lépesméznél édesebben
Lászlóról a nóta zengjen,
édes hangja égbe száll.

Gáncsot senki sem lel rajta,
még az ég is magasztalja,
az angyalok szent kara.

Királyok is őt dicsérik,
hogy menekvést szerzett nekik,
életük lón általa:

Királyok közt drága gyöngyként
zengedezzük hát fejtenként,
ő reményünk oszlopa.

Ó, mily boldog, ó, mily drága
Várad fényes szentegyháza,
nagy nevééről híresen!

Itt a király kezét mosta,
ámbár nem volt bűne, mocska,
tisztta volt és szennytelen.

Magyar nemzet lajtorjája,
rajta száll az ég fokára:
Pannonia temploma.

Szinte égig ér fel orma,
észak-, kelet-, dél- s nyugotra
tágon épült csarnoka.

Áldás innen árad bőven,
szent hitünk hogy szebb erőben
gyarapodjék sok csodán:

Sok betegből újra ép lett,
bűnösöknek üdvösséget
ád, mint Mózes hajdanán.

Meghallgatást, kegyelmet nyer,
bármit is kér itt az ember:
Ez a király érdeme!

Ezért nem fél Magyarország,
ha fegyverrel körbefogják,
bárhogy törnek ellene.

Ellenség ha erre támad,
hallja László hó imánkat,
védelmet és üdvöt ad.

Krisztus Urunk őmiatta
mindörökké ránk hullatta
szarujának olaját.

Tudjuk, tőle egész népek
a keresztény hitre tértek
s hódoltak a magyarnak.

Nem a fegyver csapott rájuk,
megfordultak a barbárok,
hinni önként akarnak.

Mint amikor bús homálybul
pompás fényben előtárul
az üstökös csillaga:

Fegyvert ragad, győztes marad,
egy magyarként barbárokat,
ezret kerget ő maga.

Aki szembefordul véle,
átkot sujt ő a fejére,
baj, betegség lesz a bére
s megszállják az ördögök.

De aki őt szentnek áldja,
megujhodást bocsájt rája,
éltetője lesz királya
s üdvössége mindörök.

Te, kit magyar király nemzett,
fejedelmi törzsből termett,
aki nyertél győzedelmet,
fényes Csillag, áldjon Ég!

Kiből hősök háza sarjadt,
élő hittel magasztaljad,
őt dicsérje földi ajkad,
áldd vigadva szent nevét!

Szent királynak Fő Királya,
hallgass népe óhajára:
Akik voltunk néki népe,
szállhassunk a fényes égbe,
hogyma múlik életünk:

Kit hatalmad hűnek talált,
érdeméért adj jó halált,
engedj be az öröklétre,
jussunk újra őelébe
s örvendezzék mivelünk!

Latinból fordította *Geréb László*